

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

362.7

Szerző:

Hely

Cím: *Fölavatták a hűvösvölgyi gyermekotthont*

Idő

"1921"

Forrás:

Nemzeti Ujság

Személy

Op.

1921. 9. 16

Hely

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

362.79.1921

Fölavatták a hűvösvölgyi gyermekotthont

„Hol van a jótékony magyarság?” — A keresztény világszolidaritás első magyarországi eredménye

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) A hollandi keresztényszocialista szakszervezetek munkásságának támogatásával létesült *hűvösvölgyi gyermekotthont* ma avatták fel ünnepi formák között. A gyermeküdült otthont a régi Remete-szállóban helyezték el.

Mindenütt, ahová lépek, tisztaság, egészség s őszinte keresztényi szeretet fogad. A csinosan parkozott udvar sétautjai frissen felgereblyézve várják a vendégeket. A szeptemberi nap ragyogtatja aranyát a tisztaságtól csillogó épületen. Az otthon homlokzatán valami különös ünnepi hangulatban ölelkezik a magyar és a holland zászló.

Elsőnek *Mészáros János* érseki helynökkel találkoztam, akitől megtudtam, hogy már június óta serényen fáradoztak az üdülőttelep felállításán. A telep egyelőre csak ötven szegény munkásgyermek részére tud három hónapra menedéket nyújtani. Ezt az időt nagyobb részben arra használják, hogy csenevész testük egy kis husra kapjon, ugyanakkor azonban gondoskodnak a gyermekek szellemi vezetéséről is. Fő szerepe jut a játéknak és a pihenésnek. Naponta ötször kapnak enni s azonkívül mindegyik gyermek részére egy liter tejet biztosítottak. Minden gyermeknek van Hollandiában is „szülője” s a „hollandi szülők” szeretettel gondolnak apró magyar gyermekeikre, mindeiktől fényképet kérnek. Kíváncsiak arra is, hogy a három hónap alatt mennyit gyarapodtak testben és lélekben, sőt igen gyakran meglátogatják őket, vagy kiviszik magukhoz a boldog Hollandiába s addig táplálják, amíg „dunáikat” nem nevelnek belőlük.

A hollandi szülők nem sajnálják az anyagi támogatást sem magyar gyermekeiktől. Minden hollandi szülő 60 hollandi forintot küld három hónapra „gyermeke” táplálására. Ezekből a 60 hollandi forintokból létesült a hűvösvölgyi gyermekgondozó-telep is.

Radványi Imre dr., az üdülőttelep orvosa, végig vezet a háló-, ebédlő- és dolgozó-teremben. Az apró gyermekágyak, patyolatfehér huzatban. hármával

négyesével sorakoznak csinosan elrendezve, egymás mellé. Mikor mindenütt ezt a megkapó rendet és tisztaságot láttam, arra gondoltam, hogy itt az ember-társaikért lelkesedő magyar szív dolgozik. Bekukantok az élestkamrába s elámulva látom a béke-évekre emlékeztető polcokat, dobozókat, bödönöket s ládákat. Minden agyöntömvé élelmiszerral. A telep elnöknője, atádi *Szemes Istvánné* — maga is csupa jószág, szív és szeretet — boldogan bontogatja fel a frissen leszögeztett ládákat. Mindenikből valami meglepetés mosolyog felénk.

Tíz óra. A telep kapuja előtt két autó állott meg. *Schioppa Lőrinc* pápai nuncius, *Fledderus* hollandiai konzul neje, *Bernolák Nándor* dr. népjóléti miniszter és *Pedlow* amerikai kapitány érkeztek meg. Kissé később az ünneplők között megjelent *Székely János* volt államtitkár, *Ruffy Pál* nyugalmazott államtitkár és mások.

Az épület főbejárójánál ötven vérszegény 5—10 éves gyermek áll párosával. A szeptemberi nap egészen mosolyog rajuk s már közülük is többen visszamosolyognak rá, pedig még alig kétszer-háromszor laktak jól ebben a házban. Kórusban *Dicsértés-sék*-kel köszöntik a vendégeket. A pápai nuncius közlésként megvívul. *Fledderus* konzul neje cseveg az apróságokkal oly közvetlenül, ahogy az anya beszél a gyermekével.

A gyermekotthon kápolnája lassan megtelik az ajtatos ünneplőkkel. A harmónium csendes bugása szétnyul a nyitott ablakok között s köszöntve, dicsérve oszlik szét a telep észbe hervadó bokrai s lugasai között. Ünnepi mise van, melyet *Mészáros János* érseki helytartó celebrál. A mise alatt bácsai *Székely Gyula* hegedűművész és *Kudela Géza* dr. egy. karmester kíséretével *Szönyi Lászlóné* dr.-né egyházi dalokat énekelt.

Az ünnepi szentmise után történt a gyermeküdült

átadása. A jelenlévő ünneplőközönség előtt *Mészáros János* prelátus megható beszéd keretében átadta rendeltetésének az újonnan létesült intézményt.

Az üdvözlő és köszöntő szavakra *Schioppa* nuncius elszul ezeket mondotta:

A caritást sokan és sokszor az ajkukon hordják s akad a számára jelező is elég, de azt lehet tapasztalni, minél többször hangoztatják, annál kevesebbet esznek az érdekében, pedig a tett a legfontosabb. Énök ne csak a szó hangzását, hanem melegségét is érezzék. Én azon leszek, hogy tegyék a magyarok érdekében s amikor erre módom és alkalmam nyílik, nem fogom elzalasztani. Beszédét magyarul így fejezte be: „*Eljen, éljen Magyarország!*”

Bernolák Nándor népjóléti miniszter hosszasan válaszolt az üdvözlésre:

— Ez az intézmény a keresztény internacionalizmus jegyében jött létre, a hollandiai keresztényszocialista munkások támogatásával. Szavam most elsősorban nem azoknak szól, akik itt jelen vannak, hanem azoknak, akik nincsenek itt. Itt látom a pápa Öszentsége nunciusát, látom a hollandokat, az amerikai Egyesült Államokat... de kétségbe kell esnem! *Hol van a jótékony magyarság?* Hálas szívvel fogadjuk a külföldi adományát, de én látni akarom a magyarokat is az adakozók között. Szeretném egyszer már látni a magyar társadalmi erők összekapcsolódását, azt a magyar testvériséget, amikor a vagyonos segíti a nyomorgót s ezt úgy teszi, mintha édestestvére-in segítse.

— De még sem esem kétségbe. Mert a magyar ember tud nagyot is alkotni. Ha mélyen a dolgok lényegét kiképzünk, megtaláljuk, hogy még sok intézmény dicséri és hirdeti a magyarok erejét, kultúráját és áldozatkészségét. Csak meg kell mozgatni az erőket s a magyar cselekszik. Ott van a magyar középosztály! Sajnos, ez most szegény, nyomorgó, lerongyolódott lett. A magyar középosztály feltámasztásával újból megkezdhetjük azt a munkát, amelyet a multban is ezzel az osztállyal tudtunk megcsinálni. Addig is a középosztály járjon még lerongyolódva és felemelt fejjel. Ez a gondolatom: a magyarság maga segítsen magán! Köszönöm külföldi barátainknak nemcsak adományait, de innen is szólok a magyar társadalomhoz: teljesítse kötelességét!

szavait lelkes éljenzés kísérte.

A szónok a szónok szöveg után:

— 7. beszéd — ugymond —, úgy gondoljuk, hogy segíteni a magyarokat. Egyelőre azonban nem fog olyan mederben menni, mint a múltban, mivel az utóbbi időben az oroszországi viszonyok igen sok pénzt emésztenek fel.

Beszélt még Székely János volt államtitkár a keresztényszocialista szakszervezetek nevében:

— Mi magyar munkások azt látjuk, — mondotta —, hogy a szeretet nem nyilatkozik meg olyan mértékben, ahogyan elvártuk. És ennek az okát a hiányos valószínűségi érzésben keresem s találok meg. Ne felejtjük el, hogy mi, magyarok védjük Nyugat kultúráját ezer éven át. Európa hálátlan ezért. Egyedül a holland munkás vérével és könnyével keresett pénze siet a támogatásunkra. Ebben is, és minden intézetben, ahol névelnek, elsősorban hitet kell névelni. Ha ezt megtanítja, akkor az ötvenes turnusokban kikerülő gyermekek megérik a feltámasztást.

Ruffy Pál nyug. államtitkár szövegét még, különösen Schioppa nunciusához:

— Én nem bánom, ha nem is érti meg a pápa Őszentségének követője azt, amit mondok, de lelki örömet érzek, ha színe előtt önthetem ki hálámat annak az embernek, aki Cegléden megcsókolta a magyar lobogót.

Végül a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének nevében ifj. Hets Ödönne dr.-né mondott lelkes üdvözlő és köszöntő beszédet.

Az ünnepség érte véget ért. Az apró vérszegény gyermekek önkéntesen az udvaron ugrándoztak, örültek a napsugárnak, érezték a keresztény szeretet melegét és az emberiség szívének áldását.